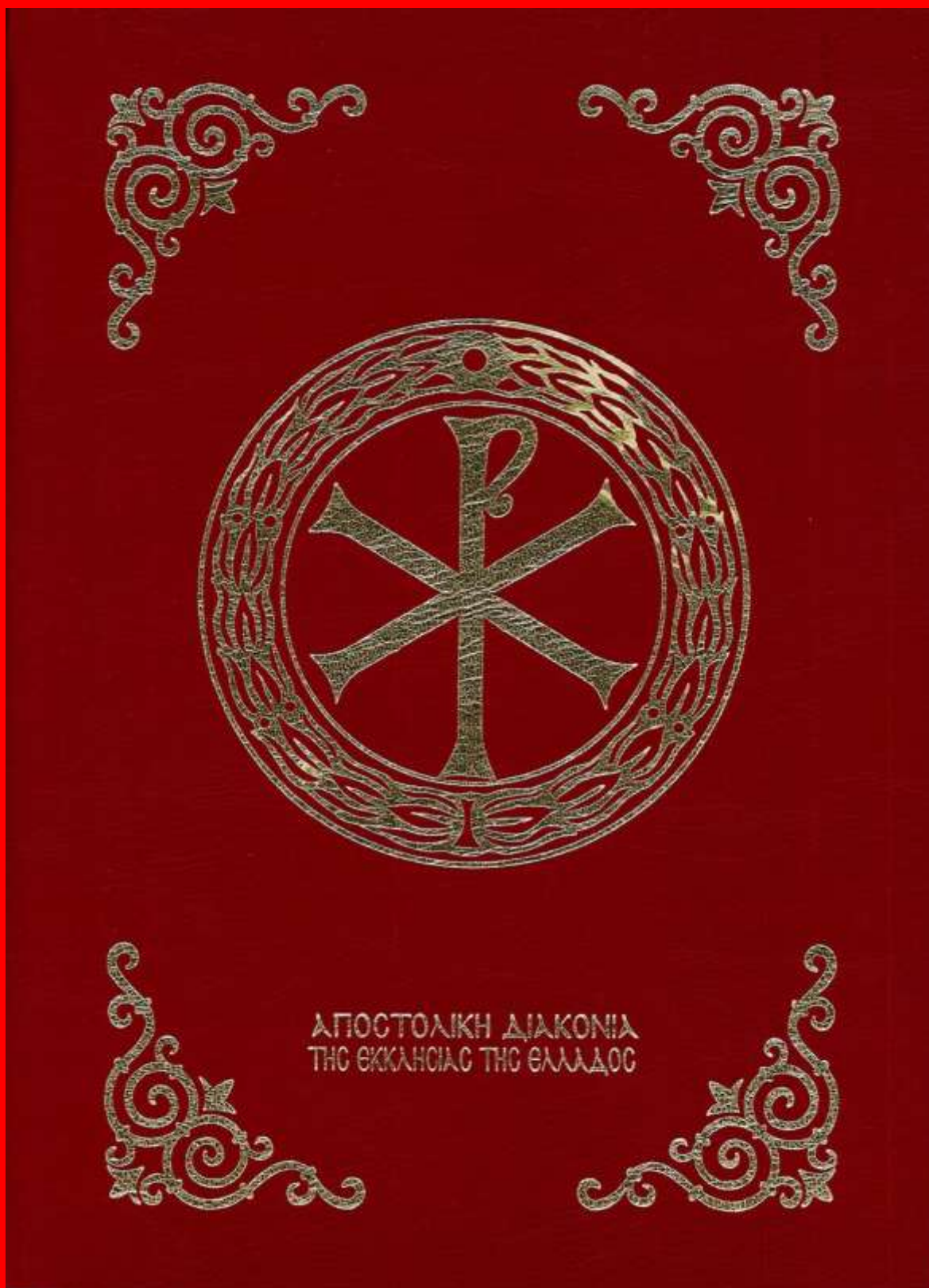

TEZAU LITURGIC
13 OCTOMBRIE
SF.NICODIM ATHONITUL

SLUJBA
SF.DIACON-MUCENIC
VENIAMIN
DIN PERSIA

ATENA, 2020

13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ποίημα Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἰσιῶμεν στίχους δ'. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Μάρτυς ἀψευδέστατος, τῆς ἀληθείας γενόμενος,
Βενιαμὶν ὃ πανένδοξε, τὴν πλάνην ἀπήλασας, καὶ
σεπτῶν Μαρτύρων, δῆμον τῷ Δεσπότη, σὺ
προσενήνοχας Χριστῷ, διδασκαλίαις ταῖς
θεοπνεύστοις σου· διὸ καὶ πολλαπλάσιον, σὺ τῶν
καμάτων χαρίζεται, τὸν μισθὸν ὁ φιλόανθρωπος, καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μάρτυς ἐχρημάτισας, τῆς ἀληθείας ἀήττητος,
Βενιαμὶν ὃ πανόλβιε, τῶν πόνων τὴν πόρωσιν,
ὑποστὰς ἀνδρείως, καὶ τὰς ἀλγηδόνας, καὶ τῆς πυρᾶς
τὸ καυστικόν, καὶ τῶν βασάνων τὴν ἀγριότητα,
έντεῦθεν ἀμειβόμενον, τῆς καρτερίας σου ἔνδοξε,
Βασιλείαν ἀσάλευτον, ὁ Σωτὴρ ἐδωρήσατο.

Ἥλιου λαμπρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνήμη σου,
τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε, τὴν κτίσιν φωτίζουσα, θείαις
φрукτωρίαις, Βενιαμὶν τρισμάκαρ, καὶ νοσημάτων
τὴν ἀχλὺν, καὶ παθημάτων σκότος διώκουσα· διὸ σε
μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, ὡς φωστῆρα
παγκόσμιον, πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλον ἀνατέθεικας, τῷ ὑπὲρ σοῦ ὑπομείναντι, τὸ σωτήριον πάθημα, σεαυτὸν πανεύφημε, διὰ μαρτυρίου, αἵματι προθύμως, εὐαρεστῆσαι καὶ αὐτῷ, προσκολληθῆναι Βενιαμὶν ἐσπούδας· ἐντεῦθεν καὶ δεδόξασαι, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπλούτησας, τὴν ἐνέργειαν πάνσοφε, παρ' Αὐτοῦ στεφανούμενος.

Δόξα. Ἦχος α'.

Βενιαμὶν παναοίδιμε, σὺ τῷ φόβῳ τῷ Κυρίῳ στοιχειωθείς, τὰς ἐντολὰς ἐτήρησας, τηρήσας δὲ ταύτας, τῶν παθῶν ἐκαθάρθης, καθαρθεὶς δέ, πρὸς τὸν τῆς καθαρτικῆς διακονίας βαθμὸν ἀνῆλθες καὶ καθαίρειν τοὺς ἄλλους κατηξιώθης, καθαίρων δὲ τούτους θείῳ φωτί, τὴν διάνοιαν κατελάμφθης· οὗ γὰρ φόβος ἐντολῶν τήρησις, οὗ δὲ τήρησις κάθαρσις, οὗ δὲ κάθαρσις ἔλλαμψις κατὰ τὸν εἰπόντα· ἐλλαμφθεὶς δὲ καὶ τοῖς ἐξοφωμένοις μάγοις τῆς ἐλλάμψεως, διὰ τῆς σῆς διδασκαλίας μετέδωκας· ταύτης μεταδούς, καὶ τοῦ μαρτυρίου κατηξιώθης. Εὗγε, τῆς χρυσῆς σειρᾶς, καὶ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀπλόκου, ἣν ἐπλεξας ἱερόαθλε· ἀλλὰ μετάδος καὶ ἡμῖν τῶν ἀρετῶν σου τρισμάκαρ, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἀγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν Σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὥς μόνος οἰκτίρμων.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Μάρτυς τὸν Χριστὸν, ἐκ ψυχῆς ἠγάπησας, καὶ δι' αὐτὸν τὴν εὐπάθειαν, σαρκὸς ἐμίσησας, πλοῦτόν τε καὶ δόξαν, καὶ τρυφήν τὴν ῥέουσαν, καὶ χαίρων τὸ σὸν αἷμα ἐξέχεας· διὸ τὴν μνήμην σου, τὴν ἐτήσιον γεραίρομεν, τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Στ.: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Πανεύφημε Μάρτυς τὸν Χριστὸν, ἱλεων ἀπέργασε, ἡμῖν ταῖς θεαῖς πρεσβείαις σου, τοῖς ἐορτάζουσι, τὴν πανίερὸν σου, καὶ ἁγίαν ἄθλησιν, καὶ τὴν πρὸς τὸν Χριστὸν σὴν ἀνάλυσιν· δι' ἧς ἀπείληφας, τὰ βραβεῖα τῶν ἀγώνων σου, σὺν Ἀγγέλοις αἰεὶ ἀγαλλόμενος.

Στ.: Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Πανεύφημε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἀστήρ ἐξέλαμψας, φωτοφανὴς τὴν γῆν ἅπασαν, φωτίζων λάμπησι, ταῖς τῶν χαρισμάτων, προφθάνεις γὰρ πάντοτε, τοῖς πᾶσιν ἐκπληρῶν τὰ αἰτήματα, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον, ἱκεσίαις σου πολυάθλε· διὸ πάντες τιμῶμεν τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Πηγὴ χαριτόβρυτος, Σὺ εἰ Θεοτόκε ἄκραντε, ἰάσεις πᾶσι παρέχουσα, τοῖς προσιοῦσί σοι, καὶ ἀρυόμενος, τῶν ἁγιασμάτων Σου, καθαίρεις γὰρ ψυχὰς τε καὶ σώματα, τῶν ἀνυμνούντων Σε· διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, σῶζε πάντας τοὺς ἐν Σοὶ ἐλπίζοντας.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Περσίας τὸν γόνον καὶ πιστῶν μέγα καύχημα,
εὖχος τὸ λαμπρὸν διακόνων, καὶ Μαρτύρων
ἀγλάϊσμα, τιμήσωμεν σεπτὸν Βενιαμίν, ἐν ὕμνοις καὶ
ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἀρετὰς αὐτοῦ ζηλοῦντες τὰς ἱεράς
καὶ ὁμοφώνως κράζοντες· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι
Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐν τοῖς
ἄθλοις στερρόν σε ἀναδείξαντι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε,
σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ
ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου.
Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ
σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ·
Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα,* ἰστῶμεν
στίχους στ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος
δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Φιλεόρτων συστήματα, πανδημεῖ νῦν συνδράμετε,
καὶ κοινὴν πανήγυριν συγκροτήσατε· ἰδοὺ γὰρ πάντας
ἐκάλεσεν, ἡμᾶς εἰς ἐστίαν, καὶ χαρὰν πνευματικὴν,
διακόνων τὸ καύχημα, καὶ ἐκμίμημα, Ἀποστόλων τῶν

θείων καὶ Μαρτύρων, τὸ ἀγλαΐσμα καὶ κλέος,
Βενιαμὶν ὁ πολὺαθλος. (Δίς)

Καὶ πληγαῖς μαστιγούμενος, καὶ εἰρκτῇ
συγκλειόμενος, καὶ πολλαῖς κακώκεσι δαπανώμενος,
οὐκ ἐξηρνήσω τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ γλυκύτατον, ἱερὲ
Βενιαμὶν, οὗ τῷ πόθῳ ἐτύγχανες, τιτρωσκόμενος, τὸ
γὰρ τραῦμα τὸν τρώσαντα μηνύει, καὶ τὸ βέλος· ὅθεν
ἤκει, ὁ βεβλημένος παρίστησιν. (Δίς)

Ἴδε θεῖος διάκονος, ἴδε Μάρτυς περὶδοξος, ἴδε πῶς
ἐν αἵματι ἐπορφύρωσε, τὰ ἱερὰ αὐτοῦ ἅμφια, καὶ ταῦτα
ἐνδέδυται, ὥσπερ ἄλλος βασιλεύς, Βασιλεῖ τῶν
δυνάμεων παριστάμενος· καὶ Σταυρὸν ταῖς χερσὶ
διαβαστάζων, βασιλεύει εἰς αἰῶνας, Βενιαμὶν ὁ
τρισόλβιος.

Ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, ἐκ Περσῶν γῆς ἀνέτειλας,
καὶ τοῦ μαρτυρίου σου ταῖς λαμπρότησι, τὰς διανοίας
κατηύγασας, ἡμῶν τῶν τελούντων σου, τὴν φωσφόρον
καὶ σεπτὴν, ἐορτὴν παναοίδιμε, τὴν σκοτόμαιναν,
πειρασμῶν διαλύων σαῖς πρεσβείαις, τῶν ἡμῖν
ἐπερχομένων, Βενιαμὶν ἀξιάγαστε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον, ἐπέφανεν ἡ πάνσεπτος μνήμη, Βενιαμὶν
τοῦ Ἱερομάρτυρος, καθάπερ μῆλον ἐν μετοπόρῳ, καὶ
πᾶσαν τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν εὐωδίασε. Δεῦτε
οὖν φιλέορτοι, θερμῶς συνελθόντες, ἄσμασιν ἐπαξίως
αὐτὸν προσεῖπωμεν λέγοντες· χαίροις, Βενιαμὶν
παναοίδιμε, ὁ τὴν καθαρτικὴν τῆς διακονίας τάξιν
καλῶς συντηρήσας, καὶ διὰ τοῦτο βαθμὸν καλόν, εἰς

τὸ μέλλον σεαυτῷ περιποιησάμενος· χαίροις, ὁ πολλοὺς τῶν ἐν Περσίᾳ μάγων εἰς Χριστὸν ἐπιστρέψας, τὸν πάλαι τούτους ὁδηγήσαντα ἀστέρα ἐκμιμησάμενος· χαίροις, ὁ πολλὰς βασάνους ὑπομείνας ἀνδρείως ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς, τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀκρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος. Φῶς Ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. (μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς,

ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς

ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσκει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλασαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσκει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Λιτή. Ἦχος α'.

Τὸν γενναῖον Ἀθητην Βενιαμίν, τὸν ὑπὲρ τῆς
εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, δεῦτε λαοὶ
ὕμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις, ὁ στερρός τῆς πίστεως
πρόμαχος, κατὰ τοὺς Προφῆτας καὶ Ἀποστόλους·
χαίροις, ὁ τὸν Χριστὸν ἔχων ἐν ἑαυτῷ μιμησάμενος,
ἔργῳ τὸν Παῦλον· χαίροις, ὁ τῶν καμνόντων
ἀχείμαστος λιμὴν· χαίροις, τὸ ἡμέτερον καύχημα,
καὶ τῆς οἰκουμένης ἀγαλλίαμα.

Ὁ αὐτός.

Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ Βενιαμίν, πρὸς τὰς
βασάνους καρτερῶν, καὶ τυράννους διελέγχων,
ἀνεκραύγαζες· οὐδεὶς με χωρίσει τῆς ἀγάπης τοῦ
Χριστοῦ, αὐτὸς γὰρ ῥμου Θεός, καὶ δοξάσω Αὐτόν· διὸ
παρρησίαν κεκτημένος πρὸς Αὐτόν, καὶ χορεύων μετ'
Ἀγγέλων ἐν οὐρανοῖς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς
τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Ἦχος β'.

Προκόπτων ἐν Θεῷ, ἀρετῶν ἐφάμιλλος τῶν
Μαρτύρων ἀνεδείχθης, νεανικὴν ἀνδρείαν
ἐνδειξάμενος, ἀθεάτου πνεύματος δραξάμενος,
τυραννικὴν ὄφρυν κατεπάτησας, Βενιαμίν πολυάθλε.
Βωμοὶ γὰρ τῶν εἰδώλων ἠφανίσθησαν, καὶ χρησιμοὶ
δαιμόνων ἐφυγαδεύθησαν, ἀνίατα νοσήματα
θεραπεύοντας, καὶ Χριστὸν εἰς αἰῶνας βασιλεύει, ὁ
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'.

Κογχύλη αἵματος τοῦ μαρτυρίου σου, κοσμηθεῖσα ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει Βενιαμὶν πολὺαθλε· τῷ γὰρ Σταυρῷ καθοπλίσας ἑαυτὸν, καὶ τὸ θανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἐλόμενος γενναίως πρὸς παράταξιν τοῦ ἀλλοτρίου ἀντικατέστης, καὶ καταίσχυνας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, νικητὴς στρατιώτης ὤφθης τοῦ Χριστοῦ· διὸ δυσωποῦμέν σε, ὡς παρρήσιαν ἔχων Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εὐφραίνεται ὁ οὐρανὸς σήμερον φαιδρῶς, καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται πιστῶς, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἱερομάρτυρος Βενιαμίν, ἡ γὰρ παροῦσα ἡμέρα, οὐ θῦμα τῶν ἀλόγων, ἀλλὰ θυσίαν αἰνέσεως ἐξ ἀνθέων πνευματικῶν καταστέφεται· ἡγλαῖσμένος γὰρ σὺν ἡμῖν παρεστηκώς, τὴν ἀναίμακτον λατρείαν, τῷ στεφοδότῃ Χριστῷ προσκομίζων, δέησιν αἰτεῖ εἰλικρινῶς εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Παραδείσου, καταντῆσαι, τοὺς ἐν πίστει τελούντας τὴν μνήμην σου.

Ὁ αὐτός.

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον, τὴν κατάκρισιν εἰδὼς Βενιαμὶν ἀξιῶμνητε, οὐκ ἐσίγησας τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον, οὐκ ἡνέσχου μὴ μεταδοῦναι τοῖς ἐσκοτισμένοις τὸ φῶς, οὗ μετέβαλες. Ἀλλὰ πᾶσιν ἐκήρυττες τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν· ὅθεν ὡς πλεονάσαντι τὸ χάρισμα, ἀπόκειται σοι ἀκοῦσαι· εὖ

δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, εἷσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Ἦχος πλ. α'.

Ἰερομάρτυς Βενιαμὶν πανεύφημε, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, οὐ πῦρ, οὐ μάστιγες, οὐ ξίφος κρίσαι ἰσχυσαν, ἀλλ' ἀνδρείως ἐναθλήσας, ἐν μέσῳ τῶν τυράννων, τὰ εἰδώλων σεβάσματα κατέστρεψας θεόφρον· καὶ νῦν στεφηφόρος, Ἀθλητά, χορεύειν ἐν οὐρανοῖς, ἐκτενῶς πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Πῶς ἐξείπω τῆς καρδίας τὸ μεγαλόψυχον, ἢ πῶς παραστήσω διὰ λόγων τὴν ἐν τοῖς ἄθλοις ὑπερφυᾶ καρτερίαν σου, Βενιαμὶν γενναιότατε; Τηλικάυτα γὰρ εἶδη βασάνων ὑπέστης μετὰ χαρᾶς, ἃ καὶ νοούμενα μόνον, κάμπτει καρδίαν καὶ τὴν ἀδαμάντινον. Ὅθεν ἐν οὐρανοῖς ἀπολαμβάνων τοὺς μισθοὺς, ἀναλόγως τοῖς ἀγῶσί σου καὶ ὡς συμπαθὼν τῷ παθόντι Χριστῷ συνδοξαζόμενος, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου εὐφημούντων σου τὴν ἄθλησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, Σὺ τῆς σὲ τεκούσης πρεσβείαις, περιφρούρησον τὴν πόλιν Σου, ἥνπερ αἵματί σου τιμῷ, οἰκτίρμον ἐξηγόρασας, καὶ ἐπομένως ἐχθρῶν, ἀπήμαντον συντήρησον· ὅπως ὑμνοῦντες δοξολογῶμεν, τὴν θείαν Σου συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, Βενιαμὴν ἱερέ, τῶν Ἀθλοφόρων τοῦ Χριστοῦ
τὸ ἀγλάϊσμα, τὸ κλέος τῶν διακόνων, Εὐαγγελίου
σεπτοῦ, κήρυξ ὁ λαμπρὸς τε καὶ διάσημος, φωστήρ ὁ
ταῖς λάμπεσι, διαλύων σκοτόμαιναν, τῆς ἀγνωσίας,
καὶ φωτὸς θείας γνώσεως, ἐν τοῖς λόγοις σου,
μεταδοὺς τοῖς τυφλώττουσιν· ἄνθρωπε ἐπουράνιε,
ἐπίγειε ἄγγελε, ὁ ταῖς βασάνοις ἀνδρείως,
ἐγκαρτερήσας ὡς ἄσαρκος, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

*Στ.: Ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες
Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλών, ἄρχοντες
Νεφθαλείμ.*

Χαίροις, Βενιαμὴν ἱερέ, ὁ ἐπαυξήσας τὰ δοθέντα σοι
τάλαντα, ὡς δοῦλος πιστὸς Κυρίου, καὶ σεσωσμένους
πολλοὺς, τῷ Χριστῷ προσαύξας παναοίδιμε, πηγὴ ἢ
γλυκύρροος, δαψιλῶς ἢ δροσίσασα, τοὺς ἐκτακέντας,
ἀσεβείας τῷ καύσωνι, ὁ πιστότατος οἰκονόμος καὶ
φρόνιμος, πᾶσι τὸ σιτομέτριον, ἀφθόνως δωρούμενος,
τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης, λαοῦ Χριστοῦ ὁ γενόμενος·
Αὐτὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ
μέγα ἔλεος.

*Στ.: Κύριος, δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις
δυνάμει πολλῇ.*

Χαίροις, Βενιαμὴν ἱερέ, ναοῦ τοῦ ἄνω λειτουργεῖ καὶ
διάκονε, ποδῆρη ἐνδεδυμένος, ὀλολαμπῇ καὶ
φαιδρόν, τὴν τῶν μακαρίων δόξαν ἄφραστον, λαμπρῷ
δὲ κοσμούμενος, ὠραρίῳ πανεύφημε, τῷ τῶν ἀϋλῶν,

Σεραφεῖμ ἐκμιμήσαντι, ὁ τὴν ἄμεσον, ὑπὲρ κόσμου ποιούμενος, αἴτησιν καὶ γενόμενος, ναοῦ εἰς τὰ ἄδυτα, καὶ μυστηρίων μετέχων, τῆς ὑψηλῆς Θεοῦ γνώσεως· Αὐτὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Δεῦτε, φιλομαρτύρων συστήματα, θίασον πνευματικὸν συγκροτήσαντες, τὸν Ἱερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Βενιαμὶν εὐφημήσωμεν. Σήμερον γάρ, καὶ Ἄγγελοι πανηγυρίζουσιν ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ· οὗτος γὰρ ὁ τρισόλβιος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς Παῦλον τὸν Ἀπόστολον μιμησάμενος, οὐκ ἠνέσχετο μὴ μεταδοῦναι τοῖς ἀμυήτοις τοῦ Εὐαγγελίου τῆς γνώσεως, ἄλλος νεώτερος Βενιαμὶν, κατὰ τὸ ψαλμικὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ χρηματίσας· ὅθεν, ὡς ἐκεῖνος, μισθὸν ἐκομίσατο τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ τελειωθῆναι δι' αἵματος· καὶ νῦν, μετὰ Παύλου καὶ πάντων τῶν Ἱερομαρτύρων, χορεύων περὶ Θεὸν χορείαν τὴν ἀκατάλυτον, ἄφεςιν πταισμάτων αἰτεῖται ἡμῖν, τοῖς ἐκ πόθου τελοῦσι, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ ἄθλησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Νεῦσον παρακλήσει σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι, σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς

βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Περσίας τὸν γόνον καὶ πιστῶν μέγα καύχημα, εὖχος τὸ λαμπρὸν διακόνων, καὶ Μαρτύρων ἀγλάϊσμα, τιμήσωμεν σεπτὸν Βενιαμίν, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἀρετὰς αὐτοῦ ζηλοῦντες τὰς ἱεράς καὶ ὁμοφώνως κράζοντες· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐν τοῖς ἄθλοις στερρόν σε ἀναδείξαντι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΡΟΣ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ὡς ἥλιος λαμπρὸς, ὡς φαιδρὸς ἑωσφόρος, σεπτὲ Βενιαμίν, ἡ σὴ μνήμη ἐπέστη, ἡμῖν τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ εἰς αἴνεσιν ἡγείρε, τοῦ νευρώσαντος, σὲ ἐν τοῖς

ἁῦλοις παμμάκαρ, καὶ δοξάσαντος, ἔν τε τῇ γῇ καὶ ἐν πόλῳ, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Παρθένος ἀληθῶς, πρὸ τοῦ τόκου Παρθένε,
παρθένος ἀληθῶς, ἐν τῷ τόκῳ Παρθένε, παρθένος
ἁειπάρθενος, μετὰ τόκον διέμεινας· ὅθεν δέομαι, ὡς
ἡγεμῶν τῶν παρθένων, παρθενεύειν με, νοῖ ψυχῇ
σώματί τε, Παρθένε ἐνίσχυσον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη ἀληθῶς, ἡ τῶν Ἀγγέλων στρατιά, τὴν
ἀνδρείαν τῆς ψυχῆς, σοῦ ἱερὲ Βενιαμὸν, πῶς μετὰ
σώματος σοφέ, πρὸς ἄσωμάτους δεινοὺς ἐπάλαισας,
ἐχθροὺς καὶ ἐνίκησας, καὶ τύραννον ὀμόν, οὐ
κατέπτηξας, καὶ τὰς βασάνους ἤνεγκας γενναίως·
ἄλλου τινὸς ὥσπερ πάσχοντος· ὅθεν στεφάνοις
ἀμαραντίνοις, κεφαλὴν σου κατέστεψε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἀπειρόγαμε ἀγνή, πῶς συλλαμβάνεις ἐν γαστρὶ;
Τῶν ἀπάντων τὴν πνοήν, περιλαμβάνοντα χερσί,
φράσον ἡμῖν τὸν λόγον τοῦ μυστηρίου σου,
παναληθές ἐστι τοῦτο, ὃ ἄνθρωπε, καὶ παῦσε ἐρευνῶν
τὸ δυσθεώρητον, ὕψος καὶ βάθος, μῆκος καὶ πλάτος,
τῆς ἀπορρήτου λοχείας μου, νικᾷ γὰρ τοῦτο, ἔννοϊαν
πᾶσαν τῶν βροτῶν καὶ Ἀγγέλων.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
Κάθισμα. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.*

Ἡ λαμπρά σου ἄθλησις, Βενιαμὶν Ἀθλοφόρε, ὥσπερ
κῆπος εὖοσμος, πολυανθὴς καὶ ὠραῖος, ἥνοικται, τῇ
Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ παμμάκαρ· ὅθεν σου, τῆς εὐωδίας
ἐποσφρανθέντες, συνεδράμομεν προθύμως,
πανηγυρίσαι τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἐπληγώθην παιίσμασιν, ἰάτρευσόν με Παρθένε,
ἀπωλεία ἥγγισα, διάσωσόν με ἐν τάχει, τέθηκα, ζώην
μοι δίδου Κόρη Μαρία, πέπτωκα, ἀνάστησόν με
Χριστὸν τεκοῦσα, ἱατῆρα καὶ Σωτῆρα, τὴν ζωὴν
πάντων, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον.: *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ,
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Στ.: Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην: *Εἶπεν ὁ Κύριος
τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ
κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς
μόνος μένει...Καὶ ἐὰν τις ἐμοὶ διακουῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ
Πατήρ.*

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. *Στ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Σήμερον, ὁ τοῦ Χριστοῦ Διάκονος καὶ Ἀθλητῆς Βενιαμίν, τὴν γῆν καταλιπὼν, εἰς οὐρανὸν τὴν πορείαν διὰ μαρτυρίου πεποίηται, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν διαβαίνει, τὰ γέρα τῶν ἀγώνων κομισάμενος, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν διαβαίνει, τὰ γέρα τῶν ἀγώνων κομισάμενος· σήμερον, ὁ υἱὸς ὁδύνης διὰ τῶν πολυωδύνων βασάνων γενόμενος, ἤδη υἱὸς ἡδονῆς διὰ τῆς μακαριότητος δείκνυται, καὶ τιμᾶται παρὰ τοῦ Πατρὸς, ὁ τῷ Υἱῷ διακονήσας καὶ κοινωνεῖ τῆς δόξης τοῦ Υἱοῦ, ὁ καὶ τῶν παθημάτων Αὐτοῦ κοινωνήσας, ἔδει γὰρ κατὰ τὴν θείαν ἐπαγγελίαν, ὅπου ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκεῖ εἶναι καὶ τὸν τούτου διάκονον· ὅθεν καὶ ἡμεῖς συνελθόντες, τὴν μνήμην αὐτοῦ ἐορτάσωμεν λέγοντες· Βενιαμίν ἱερόαθλε, πρέσβευε ἀπαύστως Χριστῷ, κοινωνοὺς τῆς σῆς δόξης γενέσθαι, καὶ ἡμᾶς τοὺς σὲ γεραίροντας.

Εἴτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀγίου, οὓς ἡ ἀκροστιχίς: *Βενιαμίν, κήρυκι ἄσμα προσφέρω. Ν(ι)κ(ο)δ(ή)μ(ου).*

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Βεβήλοις ἐν χείλεσιν, ἀνευφημεῖν σε ἀρχόμενος, αἰτοῦμαι καθάρισον, ταῦτα τῷ ἄνθρακι, τῆς πρεσβείας σου, Βενιαμίν τρισμακάρι, καὶ χάριν ἐν λόγῳ μοι, δίδου πανεύφημε.

Ἐφλέχθης τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, καὶ πάντα παρέδωκας, ὑπὲρ Αὐτοῦ τὰ τερπνὰ, δόξαν

ρέουσιν, τρυφήν ζωὴν καὶ σῶμα· διὸ τὴν αἰώνιον δόξαν ἀντέλαβες.

Νενίκηκας ἔνδοξε, ἐν τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ σου, σαρκὸς πόθον κόσμον τε, καὶ κοσμοκράτορα, τοὺς τρεῖς γίγαντας, παθὼν τοὺς ἀρχηγέτας· διὸ καὶ διάδημα, τρίπλοκον εἴληφας.

Ἴδου νῦν ἀνέτειλεν, ὥσπερ λαμπρότατος ἥλιος, ἡ πάνσεπτος ἄθλησις, Βενιαμὴν τοῦ σοφοῦ, καταυγάζουσα, ἡμῶν τὰς διανοίας, καὶ πλάνης σκοτόμαιναν, διασκεδάζουσα.

Θεοτοκίον.

Ὡς κάρμηλος πέφυκεν, ἡ κεφαλὴ Σου Θεόνυμφε, καὶ αὐτῆς τὸ πλόκιον, πορφύρα πέφυκε, καὶ ἐμπέπλησται, αὕτη τῆς θείας δρόσου, Σολομῶν ὁ πάνσοφος, ὡς ἀσματίζει Σοι.

Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἀγγέλους ἐξέπληξας θεόφρον, βασάνους ἀνδρείως ὑποστάς, ὡς ἄσαρκος καὶ ἄϋλος, Βενιαμὴν πανεύφημε, οἱ καὶ τὰ ἀριστεῖά σοι, μετὰ χαρᾶς ἐπεκρότησαν.

Μεγάλως ἐδόξασε Χριστὸς σε, ἐν πόλῳ ὡς ἔργοις πρὶν αὐτόν, ἐπὶ τῆς γῆς δοξάσαντα, Βενιαμὴν πανεύφημε, τοὺς γὰρ Αὐτὸν δοξάζοντας, ἀντιδοξάζειν ὑπέσχετο.

Ἴδου ὁ διάκονος Κυρίου, ἰδοὺ ὁ γενναῖος Ἀθλητὴς, ἰδοὺ ὁ ἰσαπόστολος, Βενιαμὴν ἐπέφανε, δεῦτε πάντες φιλέορτοι, καλῶν αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν.

Νεώσας ἀρότρω τῶν σῶν λόγων, τὰς χέρσους
ἀρούρας τῶν ψυχῶν, τῶν μάγων ἐγκατέσπειρας,
αὐταῖς σπόρον τῆς πίστεως, ὃς καὶ ἐκαρποφόρησεν, ἐν
ἐκατὸν καὶ ἐν ἐξήκοντα.

Θεοτοκίου.

Οἱ Σοὶ ὀφθαλμοὶ Παρθενομήτορ, ἐδείχθησαν ὡς
περιστεραί, αἱ λελουμέναι γάλακτι, καὶ λίμναι ὡς
λαμπρόταται· δι' ὧν περ ἐκαρδίωσας, Κόρη τῆς δόξης
τὸν Κύριον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τετρωμένος ἀγάπη τοῦ Ἰησοῦ, γενναιότατε Μάρτυς
Βενιαμίν, καίρων ἐκαρτέρησας, μαστιγώσεις τοῦ
σώματος, καὶ φυλακὴν ὡς ἄλλον παλάτιον ὥκησας,
καὶ ὡς τιμὰς ἠγήσω, τὰ ἄτιμα ἅπαντα, τὰς σκληρὰς
βασάνους, ὡς τρυφὰς ἐλογήσω, ἐπώδυνον θάνατον,
ὡς ζωὴν πανευφρόσυνον· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι·
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων δοῦναι
ἡμῖν ἄφεσιν, τοῖς ἐκτελοῦσιν ἐν πίστει, τὴν πάνσεπτον
μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τοῦ θανάτου τὴν Ὥραν ἀναπολῶν, τὴν ἡμέραν τῆς
κρίσεως ἐννοῶν, πῦρ τὸ ἀτελεύτητον, ἐνθυμούμενος
πέφρικα, ὃ πῶς ὑποίσω τότε, βιαίαν διάζευξιν, ὃ πῶς
ἐνέγκω τότε, Θεοῦ τὴν διάστασιν!, πῶς βαστάσαι ἔχω,
τὴν μετὰ τῶν δαιμόνων, αἰώνιον ἔνωσιν! Θεοτόκε
πανύμνητε, τούτων με ἀπάλλαξον, πρεσβεύουσα τῷ

Σὼ Υἱὼ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι,
πρὶν ἢ θάνατος ἔλθῃ, ἢ κρίσις ἢ κόλασις.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Κήρυξ γέγονας παμμακάρ τῆς Χριστοῦ
ἐνσαρκώσεως, μάγοις καταγγέλων τοῦτον, Θεὸν εἶναι
καὶ ἄνθρωπον· ὅθεν ὡς τὸ στόμα ὑπῆρξας τοῦ Κυρίου
σου, ὅτι τίμιον, τὸ γένος τούτων ἀνέδειξας.

Ῥήματα τῆς ἱεραῆς σου γλώττης μάκαρ γεγόνاسι,
φῶς ζωὴ καὶ ἄλας, τοὺς ἐσκοτισμένους φωτίζοντα, καὶ
τοὺς θανόντας ζωοῦντα, καὶ τοὺς ὄζοντα, ἀθεότητι,
ἀσῆπτους Μάρτυς φυλάττοντος.

Ὑετίζουσα νεφέλῃ τῇ Περσίᾳ δεδώρησαι, ἐκ Θεοῦ
τρισμάκαρ, τοὺς λιποθυμοῦντας σκιάζουσα, καὶ τοὺς
τακέντας φλογμῷ τῆς ἀθεότητος, καταρδεύουσα,
θεογνωσίας τοῖς νάμασι.

Θεοτοκίον.

ᾠτα θεϊά Σου Παρθένε τῆς φωνῆς ἦν ἀκούοντα,
πάντοτε προθύμως, τοῦ ἀδελφιδοῦ σου ὡς γέγραπται,
ὅτι φωνὴ ἦν ἡδία τούτου πάναγνε, καταθέλγουσα,
ψυχὴν ὁμοῦ καὶ καρδίαν σου.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Καλάμους ὑπήνεγκας, τοὺς ἐμπαρέντας ὄνυξι, τοῖς
σοῖς Ἀθλοφόρε τοῦ Κυρίου, καὶ προξενοῦντας πικρὰς
ὁδύνας σοι· δι' ὧν μιμητὴς τοῦ δεξιᾶ, κάλαμον
βαστάσαντος, Ἰησοῦ ἐχρημάτισας.

Ἱερεύσας ἔνδοξε, σαυτὸν τῷ Παντοκράτορι, ὡς κάλλιστον ὄντως ἱερεῖον, καὶ ὡς θυσία δεκτὴν, καὶ ἄμωμον, διὰ τῆς ἀθλήσεως τῆς σῆς, καὶ ὁ πρὶν διάκονος, ἱερεὺς καινὸς γέγονας.

Ἀθάνατον εὐκλειαν, ὠνήσω παναοίδιμε, διὰ τοῦ προσκαίρου σου θανάτου, μικρῶν μεγάλα ἀνταλλαζάμενος, εὗγε, πραγματείας τῆς σοφῆς!, ἡ μεγίστη πέφυκεν, ἀπασῶν τοῖς νοῦν ἔχουσιν.

Θεοτοκίον.

ᾠραίως ὑπέρκεισαι, καὶ θαυμαστῆς ἐν κάλλεσι, νύμφη ἀσματίζουσα κράζει· δι' ἧς φοιτήσας, ὁ ἐραστὴς τῶν καλῶν, εὐγένισε Δέσποινα βροτῶν, φύσιν καὶ διέσωσεν, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλάστορος.

Ῥδὴ σι'. Τὴν θείαν ταύτην.

Σοφός, ὑπάρχων διάκονος, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ἐκήρυττες, αὕτη σοφὴ ὀρθή· ὅθεν σοφία τῶν λόγων σου, πρὸς τὴν ὀρθὴν σοφίαν, τοὺς μάγους ἥλκυσας.

Μακαριστὸς ἀναδέδειξε, διάκονε Κυρίου Βενιαμίν, ὡς τὸν μακάριον, Θεὸν τυράννων ἐνώπιον, κηρύξας μακαρίους, τὸν ἐργαζόμενον.

Ἄ ὀφθαλμὸς οὐ δεδύνηται, ἰδεῖν καὶ οὖς ἀκούσαι πανεύφημε, καὶ νοῦς ἀνθρώπινος, κατανοῆσαι ὡς γέγραπται, ἐν οὐρανοῖς παμμάκαρ, ἐκκληρονόμησας.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν, λόγον κηρύττομεν, Υἱὸν τὸν τοῦ Πατρὸς προαιώνιον, ἐπισκηνώσαντα, οὐσιωδῶς ἐν τῇ μήτρᾳ Σου, καὶ τῇ ἀρίστῃ πλάσει ἡμᾶς θεώσαντα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Βενιαμὶν τῆς εὐσεβείας τὸν πύργον, καὶ μιμητὴς τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ διακόνων καύχημα, καὶ δόξα Ἀθλητῶν, ἅπαντες τιμήσωμεν, πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶντες· ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τοὺς ἐκτελοῦντας πόθῳ τὴν σεπτὴν, καὶ φωτοφόρον πανεύφημε μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ τῶν χαρίτων βραβευτής, καὶ τῶν δωρεῶν χορηγὸς Κύριος, τὸ καθαρὸν τῆς σῆς ψυχῆς, καὶ τὸ σεμνὸν σου πολίτευμα θεασάμενος Βενιαμὶν παναοίδιμε· πολλοῖς σε χαρίσμασιν ἐν τῷ τῇδε βίῳ ζῶντα κατηγλάϊσε, καὶ μετὰ θάνατον δόξης αἰδίου στεφάνους τὴν κεφαλὴν σου κατέστεψε· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς καὶ ὑπὸ Θεοῦ χαριτωθέντα καὶ δοξασθέντα συνελθόντες, σὲ εὐφημοῦμεν καὶ τὴν σεπτὴν καὶ φωτοφόρον ἐκτελοῦμεν πανεύφημε μνήμην σου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βενιαμὶν τοῦ Διακόνου, τοῦ ἐν Περσίᾳ ἀθλήσαντος.

*Βενιαμὶν πρόβατον ὦν, ἀλλ' οὐ λύκος,
ἄρπαξι λύκοις θύεται, ἀλλ' οὐ θύει.*

Ψδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πῦρ τὸ ἄϋλον τῆς θείας ἀγαπήσεως εἰσδεδεγμένος
σοφέ, τοὺς λατρευτὰς τοῦ πυρός, πανσόφως
διήλεγξας, τοῖς θείοις λόγοις σου, καὶ ἐδίδαξας,
Τριάδα ὁμοούσιον, προσκυνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥώμην ἄμαχον φραζάμενος πανεύφημε τοῦ
Παντοκράτορος, παρεμβολὰς δυσμενῶν, δαιμόνων
ἀνθρώπων τε, στερρώς συνέκοψας, τοῖς καλάμοις σου,
κρησάμενος ὡς ξίφεσιν, ὀξύτατοις Ἀθλοφόρε.

Ὁ τοῖς ὕδασι τῶν ἡδονῶν ὡς γέγραπται ἐμβασιλεύων
τὸ πρὶν, Λεβιαθὰν ὁ δεινός, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου,
νῦν ἐναπίπνηκται, καὶ ἐξέλιπεν, εἰς τέλος τῇ ἀθλήσει
σου, στρατιῶτα τοῦ Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπάρχουσα ναὸς τοῦ θείου Πνεύματος
φωτοειδέστατος, τὰς δωρεὰς χορηγεῖς, τοῖς πίστει
προστρέχουσι, εἰς Σὲ πανάμωμε, τὴν διάνοιαν· διὸ
κάμοῦ καταύγασον, τοῦ ὑμνεῖν Σε εἰς αἰῶνας.

Ψδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Σύμμορφος ὀφθεῖς παθῶν Κυρίου, τὸ πρῶην
Βενιαμὶν θεοειδέστατε, ξύλῳ θανατούμενος, τύπον
Σταυροῦ ἔχοντι, νῦν δὲ αὐτοῦ καὶ σύμμορφος, τῆς
δόξης, γέγονας, πολὺαθλε, αὐτῷ ἡνωμένος, ἐνώσει
ἀμέσῳ, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Φῶς τὸ τριλαμπὲς τῆς ἀχωρίστου, Τριάδος ὁρῶν
τρανῶς μακαριώτατε, ὅλος φῶς ἐνδείκνυσαι, ὅλος
ἀγλαόμορφος, ὅλος ἡλιοστάλακτος, καὶ ἄλλος ἥλιος,

καταύγασον· διὸ ταῖς ἀκτῖσί σου ταῖς φεγγοβόλοις, ἡμᾶς τοὺς σὲ ποθοῦντας.

Ἔσθης τῆς ἐφέσεώς σου Μάρτυς, αὐτὸ πεφθακὼς τῶν ἐφετῶν τὸ ἔσχατον, εἰς ὃ πᾶσα ἔφεσις, ἴσταται ὡς λέλεκται, καὶ ὑπὲρ ὃ οὐ φέρεται, νοῦς ἅπας ἔνδοξε, κὰν εὔρηται, ὀξύτατος πάντων, οὐδὲ γὰρ καὶ ἔχεις, ἀνώτερόν τι φθᾶσαι.

Ῥάβδῳ τῇ παχεῖᾳ καὶ ὀζῶδει, δι' ἧς μακαρίου τέλους ἔτυχες, ταύτῃ τὴν τοῦ δράκοντος, κεφαλὴν συνέτριψας, καὶ τοῦτον ἐθανάτωσας, τῇ καρτερίᾳ σου, ὃς πλήξας σε, αὐτὸς ἐπληγώθη, καὶ ἐθανατώθη, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αἶγλη τῆς σεπτῆς καὶ τρισηλίου, λαμπρότατον σκηνῶμα ὑπάρχουσα, θείαν καὶ σωτήριον, πᾶσιν ἀνατέταλκας, τὴν φωταυγείαν ἄκραντε, τοῖς πίστει κράζουσι· τὸ χαῖρέ σοι· δι' ἧς κατηυγάσθη, καὶ ἀνεκαινίσθη, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ θ'. Ἀπας γηγενής.

Ὡσπερ ἀγαθός, δρομεὺς ἐκτετέλεκας τὸν δρόμον Ἄγιε, τὸν τοῦ μαρτυρίου σου, καὶ τὸν ἀγῶνα καλῶς ἠγώνισαι, τῆς σῆς στερρᾶς ἀθλήσεως· διὸ ἀπόκειται σοι τρισμάκαρ, ὁ δίκαιος στέφος, ὃν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἀποδώσει σοι.

Νόων οἱ χοροί, πληθὺς μακαρίων τε Ἀγίων τάγματα, ἦνεσαν ἐκρότησαν, χαρᾶς ἀφάτου πάντες ἐπλήσθησαν, τὴν τῆς ψυχῆς σου ἄνοδον,

πανηγυρίζοντες, ὑπαντῶντες, καὶ κατασπαζόμενοι,
καὶ πομπὴν σοι ποιοῦντες πανίερων.

Κύκλω τοῦ Θεοῦ, Θεοῦ ὡς διάκονος ἴστασαι Ἄγιε,
σὺν τοῖς Σεραφεῖμ βοῶν, τῇ ὑπερθέῳ Τριάδι ἔνδοξε,
τὸν ὕμνον τὸν τρισάγιον, ἀὔλοισ χεῖλεσιν, ὑπὲρ
κόσμου, εἰρήνην αἰτούμενος, ἣν καὶ ζῶν, ἐν τῇ γῇ
πρώην ἤτησαι.

Δέξου εὐμενῶς, ὅπερ σοὶ προσέφερεν ὁ σὸς
συνώνυμος, εὐτελὲς ἐφύμνιον, ὡς τὸν τῆς χήρας
Κοδράντην Κύριος, ὡς ἀρωματοσύνθετον, μῦρον
εὐπρόσδεκτον, καὶ παισμάτων, δίδου αὐτῷ ἄφεσιν,
καὶ ψυχῆς σωτηρίαν πρεσβείαις σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, τῶν μνημονευόντων σου Μάρτυς
πολύαθλε, Βενιαμὴν ἔνδοξε, καὶ σοῦ τιμώντων τὸ
γλυκὺ ὄνομα, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι ἡμᾶς κολάσεως,
καὶ τῆς θείας, δόξης καταξιώσον, πρὸς Θεὸν μεσιτείαις
σου.

Θεοτοκίου.

Λάμπων μοι χαρᾶς, τὸ φέγγος δι' ἄφατον τῆς
εὐσπλαγχνίας Σου ἔλεος, καὶ δίωξον τὰ νέφη πάντα
τῆς κατηφείας μου, καὶ ἀληθῆ ἀπόδος μοι τὴν
ἀγαλλίασιν, ἵνα πίστει, τὴν θείαν λοχείαν Σου ἀνυμνῶ
καὶ ἀεὶ μεγαλύνω Σε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Βενιαμὴν φιλέορτοι, ἐν ἄσμασι τιμήσωμεν, τῆς
εὐσεβείας τὸν πύργον, ἀκὶ καθαιρέτην τῆς πλάνης,
οὗτος γὰρ καταβέβληκε, τὸ τοῦ τυράννου φρύαγμα,

καὶ δαίμονας ἐνίκησε, τῇ μέχρι τέλους ἐνοστάσει, καὶ νίκης εἵληφε στέφος.

Θεοτοκίον.

Λυχνία κλῖμαξ τράπεζα, Παρθένε ἐχρημάτισας· τὰς οὖν ποιότητας τούτων, παράσχου μοι Θεοτόκε, ἐκτρέφουσα πεινῶντά με, ὑψοῦσα καταπίπτοντα, φωτίζουσα τυφλώττοντα, ἵν' ἐν παντί μου τῷ βίῳ, ὡς εὐεργέτην ὑμνῶ Σε.

Αἶνοι. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Φιλομαρτύρων τὰ πλήθη δεῦτε συνδράμετε, Βενιαμὶν τοῦ θείου, ἐορτῇ τῇ πανσέπτῳ, καὶ τούτου τὴν εἰκόναν τὴν ἱεράν, εὐλαβῶς προσκυνήσωμεν, τῷ πρωτοτύπῳ προσάγοντες δι' αὐτῆς, τὴν τιμὴν καὶ τὴν προσκύνησιν.

Τοῖς διακόνοις συνώφθης ὥσπερ διάκονος, τοῖς κήρυξιν ὡς κήρυξ, καὶ σὺν Μάρτυσι μάκαρ, ὡς Μάρτυς ἡριθμήθης Βενιαμὶν, γλυκὺ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, καὶ τῶν Ἀγγέλων τοῖς δήμοις ἐν οὐρανοῖς, συνευφραίνει ἀξιάγαστε.

Τῆς ἀρχιφώτου Τριάδος καταλαμπόμενος, ταῖς φωτουργαῖς ἀκτῖσι, καὶ φῶς ὅλος ὑπάρχων, πρέσβευε ἀπαύστως Βενιαμὶν, ὑπὲρ τῶν συνωνύμων σου, καὶ καυχομένων ὀνόματι ἐπὶ σῶ, καὶ ποθούντων ἐκ καρδίας σε.

Τοὺς ἐκτελοῦντας ἐκ πόθου τὴν θείαν μνήμην σου, Βενιαμὶν γενναῖε, τοῦ Χριστοῦ στρατιῶτα, φύλαττε ἐκ βλάβης παντοδαπῆς, δυσμενῶν ὀρωμένων τε, καὶ

ἀοράτων θεόφρον καὶ οὐρανῶν, Βασιλείας
καταξίωσον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Βενιαμὶν ἱερόαθλε, τίς σε κατ' ἀξίαν ἐπαινέσεται;
Νικᾷ γὰρ δύναμιν λόγων, τὰ ὑπὲρ φύσιν σου
ἀνδραγαθήματα, καὶ ῥητόρων αἱ τέχναι, τῶν σῶν
ἀριστειῶν πολὺ ἀπολείπονται. Σὺ γὰρ ἐν τῇ ἀθλήσει
σου τὸν Χριστὸν Θεὸν ὡμολόγησας, τὰς σκληροτάτας
βασάνους, ὡς ἄσαρκος ἐκαρτέρησας, τυράννους
ἐξέπληξας, δαίμονας ἥσχυνας, Ἀγγέλους ἠΰφρανας,
τὴν πλάνην κατήργησας, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν
ἐκράτυνας. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, Θεὸς Θεῷ ὁ κατὰ
χάριν, τῷ κατὰ φύσιν ἐνούμενος καὶ παρρησίας
τυγχάνων, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου
τελούντων τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως
συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν
οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι
χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν παισμάτων, νῦν τὰς
ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι
πάντας ἡμᾶς.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

